

**ԱՆԱՀԻՏ ԱՐՏԱՎԱԶԴԻ
ԿԻՐԱԿՈՍՅԱՆ**

*Երաժշտագետ-ֆոլկլորագետ,
Երևանի Կոմիտասի անվան պետական կոնսերվատորիայի դոցենտ*
E-mail: anki.mus@mail.ru
Doi:10.58580/18290019-2022.1.62-34

«Երաժշտական Հայաստան» ամսագրի խմբագրական խորհրդի
երաշխավորությամբ՝ Նունե Ռոմեոյի Աթանասյան՝ 30.9.2022 թ.,
ընդունվել է տպագրության՝ 2.10.2022 թ.,
ներկայացրել է հեղինակը՝ 1.9.2022 թ.

Սրտի խոսք՝ ուսուցչիս

Անվտիմում

Այս փոքրիկ հոդվածը նվիրված է Երևանի Կոմիտասի անվան պետական կոնսերվատորիայի պրոֆեսոր, երաժշտագետ-ֆոլկլորագետ, արվեստագիտության թեկնածու Մարգարիտ Արամի Բրուտյանի 100-ամյակին (1922-2002 թթ.): Ավելին՝ սիրելի ուսուցչին ուղղված սրտի խոսք, նրա մեծ վաստակի գնահատման համառոտ փորձ և հիշատակը վառ պահելու մեծ ցանկություն:

Բանալի-բառեր. Մարգարիտ Բրուտյանի 100-ամյակ, Հայ ժողովրդական ստեղծագործության կաբինետ, Հայ երաժշտական ֆոլկլորագիտության ամբիոն, Կոմիտաս թանգարան-ինստիտուտ, Գյումրի-Ալեքսանդրապոլ-Լենինական, Արշակ Բրուտյան, Քրիստափոր Քուշնարյան:

Abstract

Musicologist-folklorist, Associate professor at YSC **Anahit Artavazd Kirakosyan** - *"My heart's Word to My Teacher"* - This short article is dedicated to the 100th anniversary of Margarit Aram Brutyan (1922-2002), Professor at Yerevan Komitas State Conservatory, musicologist-folklorist, PhD in Arts. Moreover, a word from the heart addressed to the beloved teacher, a brief attempt to appreciate her great merit and a great desire to keep her memory alive.

Key Words: Margarit Brutyan's 100th anniversary, Cabinet of Armenian Folk Art, Department of Armenian Musical Folklore Studies, Komitas Museum-Institute, Gyumri-Alexandrapol-Leninakan, Arshak Brutyan, Kristapor Kushnaryan.

Абстракт

Музыковед-фольклорист, доцент ЕГК **Анаит Артаваздовна Киракосян** - *"От всего сердца - учителю"*. Статья посвящена 100-летию со дня рождения профессора Ереванской государственной консерватории им.Комитаса, музыковеда-фольклориста, кандидата искусствоведения Маргарит Арамовны Брутян (1922-2002). Слово - посвящение любимому педагогу в память о ее многогранной плодотворной деятельности.

Ключевые слова: 100-летие Маргарит Брутян, кабинет народного творчества, кафедра армянской музыкальной фольклористики, Музей-институт Комитаса, Гюмри-Александрополь-Ленинакан, Аршак Брутян, Христофор Кушнарян.

Այս ամբողջ տարին մենք նվիրել ենք մեր սիրելի ուսուցչին՝ հայ ժողովրդի ազնիվ զավակներից մեկին Մարգարիտ Արամի Բրուտյանին (1922-2002), որպես հայ մշակույթի իսկական և ակտիվ գործիչ (ցավոք՝ առանց պաշտոնական կոչման): Նա ճանաչված ու սիրված էր, հայտնի ոչ միայն Երևանի Կոմիտասի անվան կոնսերվատորիայում, այլև խորհրդային երաժշտագիտության, հատկապես՝ ֆոլկլորագիտության բնագավառում:

Իմ սիրելի ուսուցչին արմատներով, ուղն ու ծուծով, ինչու չէ՛ համ ու հոտով իսկական գյումրեցի էր, մտավոր-

ական գյումրեցի, XX դարակազմի Ալեքսանդրապոլ-Լենինականի հայտնի Բրուտյանների (Բրուտյան) գերդաստանի շնորհալի շատավիդ: Իր պապի Գյումրիում հայտնի արվեստագետ երաժիշտ-բանահավաք, խմբավար, նկարիչ, մանկավարժ և երաժշտահասարակական գործիչ Արշակ Բրուտյանի արժանավոր հետևորդ: Պատահական չէր, որ քույր ու եղբայր, պրո-

Ֆետրներ Մարգո և Լևոն Բրուսյանները պայպից ժառանգած հմտություններն և ունակություններն անմնացորդ ներդրեցին կոնսերվատորիայի կրթական համակարգի կառուցման գործում:

Ալինա Աշոտի Փախևանյան, Անահիտ Արտավազդի Կիրակոսյան, Մարգարիտ և Լևոն Արամի Բրուսյաններ (1997 թ.)

Alina A.Pakhlevanyan, Anahit A.Kirakosyan, Margarit A.and Levon A.Brutyanyan (1997)

Алина Ашотовна Пахлеванян, Анаит Артаваздовна Киракосян, Маргарит Арамовна и Левон Арамович Брутяны (1997)

Այսօր նույնիսկ դժվար է պատկերացնել Կոմիտասի անունը կրող ԲՈՒՀ-ն առանց այն ազգային օղակի, որի հիմնադիրը եղավ Մարգո Բրուսյանը: Դա 1969 թվականին էր. Կոմիտասի ծննդյան 100-ամյակի օրերին նա մեծ ջանքերով հիմնեց ազգային փոքրիկ Կարինետ (ամբողջական անունը Հայ ժողովրդական երաժշտական ստեղծագործության կարինետ), որն ի դեպ, 2003-ից պաշտոնապես կրում է իր հիմնադրի անունը (հաստատագրված է հուշատախտակով):

Բայց դա բավարար չէր. նա մտածում էր ֆոլկլորի ամբիոն ստեղծելու մասին: Նրան հանգիստ չէր տալիս այն «տհաճ» փաստը, որ Կոմիտասի երազած երաժշտանոցում բազմատեսակ ամբիոնների շարքում բացակայում է ամենակարևոր օղակը՝ ազգայինը: Վերջապես, 1989-ին Կարինետը վերաճեց Հայ երաժշտական ֆոլկլորագիտության ամբիոնի: Այդպիսով, կոնսերվատորիայի կրթական համակարգում Մարգո Արամովնայի շնորհիվ դրվեց ազգային համալիր կրթության ասուր և գիտական հիմքը:

Նրա մտահղացումները շատ էին, բայց դրանցից երեքը ամենակարևորն էին.

- ա) ազգային դասընթացների դասավանդում,
- բ) ժողովրդական երգերի հավաքման գիտարշավներ Հայաստանի տարբեր շրջաններում և նրա սահմաններից դուրս,
- գ) երգերի նոտագրում և ժողովածուների հրատարակում:

Այս ամենը և նույնիսկ ավելին, թե՛ իր օրոք, թե՛ հետագայում ամբիոնի շնորհիվ իրականություն դարձավ (Մ. Բրուսյանից հետո երկար տարիներ ամբիոնը ղեկավարել է պրոֆեսոր Ալինա Փախևանյանը, ներկայումս դոցենտ Նունե Աթանասյանը):

Իսկ նրա սաներից շատերն, այդ թվում նաև ես, ավարտեցին հենց իր մասնագիտական դասարանը՝ իբրև ֆոլկլորագետներ և այսօր էլ շարունակում են գործել իրենց ուսուցչի ծավալուն գործունեության այս կամ այն ոլորտում:

Պետք է նշել, որ իր սաների նկատմամբ թեև խստապահանջ էր, բայց միաժամանակ՝ մարդկայնորեն շատ ջերմ: Շատերի համար նա ոչ միայն ղեկավար էր, այլև հոգևոր մայր. նա ունակ էր յուրաքանչյուրին հասկանալու անհատապես, հնարավորության դեպքում օգնել ինչով կարող է՝ խոսքով թե՛ գործով: Մտահոգվում էր նրանց կյանքով, ուրախանում հաջողություններով. գիտեր՝ ով որտեղ է աշխատում, ինչով է զբաղված, ինչ հոգսեր ունի:

Իր ասելով, նման հոգատարությունը նա ժառանգել էր իր սիրելի ուսուցչից՝ Լենինգրադի (ներկայումս՝ Մանկոտ Պետերբուրգ) կոնսերվատորիայի պրոֆեսոր Քրիստափոր Ստեփանի Քուշնարյանից, որի նկատմամբ տածում էր մեծագույն հարգանքի, ակնածանքի ու երախտագիտության զգացումներ: Ինքն էլ իր հերթին մանկավարժական երկար ու ձիգ տարիների ընթացքում կիրառում էր այն ամենն, ինչ սովորել ու ժառանգել էր իր մեծերից:

Երկար տարիներ Մարգո Բրուսյանը փայփայում էր ֆոլկլորի ինստիտուտ ստեղծելու նպատակը. շատ իրավասու պաշտոնյաների դռներ թակեց, սակայն խորհրդային տարիներին նման երազանքն իրոք երազանք էր: Ես առավել քան վստահ եմ, որ այսօր նա անչափ երջանիկ կլիներ՝ տեսնելով Կոմիտասի թանգարան-ինստիտուտի գոյությունն ու բերուն գործունեությունը.

Ըստ էության նա հենց սրա՝ մասին էր երազում:

Կոմիտասի թանգարան-ինստիտուտ, Երևան
Komitas Museum-Institute, Yerevan
Музей-институт Комитаса, Ереван

Հատկապես կյանքի վերջին՝ հիվանդ տարիներին հաճախ էր ինձ հետ կիսվում, հետաքրքիր հիշողություններ պատմում իր կյանքից, զավեշտական դեպքեր իր բազմաթիվ ճամփորդություններից... Գիտեր, որ իր մասին գիրք եմ գրում*, թվում էր թե չէր ուզում, բայց զգուս էի, որ ներքուստ ուրախ է, չէ որ իր արած գործն ինչ որ չափով կլուսարանվի:

* Կիրակոսյան Ա., Մարգարիտ Բրուսյան. - Նյութեր կենսամատենագրության: Երևան, 2000, 2007:

**Ա. Ա. Կիրակոսյան, Թ. Գ. Պողոսյան,
Մ. Ա. Բրուտյան, Ա. Ա. Փահլևանյան,
Մ. Գ. Շահինյան, (1995 թ.)**

*A. A. Kirakosyan, T. G. Poghosyan,
M. A. Brutyan, A. A. Pakhlevanyan,
M. G. Shaginyan (1995)*

*A. A. Киракосян, Т. Г. Погосян,
М. А. Брутян, А. А. Пахлеванян,
М. Г. Шагинян (1995)*

**Ա. Գ. Ոսկանյան,
Ա. Ա. Կիրակոսյան,
Մ. Ա. Բրուտյան (1996 թ.)**

*A. G. Voskanyan,
A. A. Kirakosyan,
M. A. Brutyan (1996)*

*A. Г. Восканян,
А. А. Киракосян,
М. А. Брутян (1996)*

**Քրիստափոր
Ստեփանի
Քուշնարյան
Christophor
Stepan
Kushnaryan**

*Христофор
Степанович
Кушнарян*

**Մարգարիտ
Արամի
Բրուտյան
Margarit
Aram Brutyan**

*Маргарит
Арамовна Брутян*

Արդեն երկար տարիներ (քսան տարի) մեզ հետ չէ մեր սիրելի ուսուցիչը... Ժամանակն առաջ է գնում, բայց մենք շարունակում ենք կարոտել ու փնտրել նրան, ուզում ենք լսել նրա մասնագիտական ու մայրական խորհուրդները, հետաքրքիր մտքերը, տեսնել նրա բարի ժպիտն ու սևեռուն հայացքը: Կարծում եմ՝ դեռ երկար պիտի զգանք նրա կարիքը: Թեպետ խորագիտությամբ ու հեռատեսորեն նա կրթեց ու պատրաստեց հետնորդներ, գործին նվիրված շարունակողներ, այնուամենայնիվ Իր տեղն այդ բնագավառում «մնաց թափուր»:

Վերջում ուզում եմ անպայման ավելացնել, որ Մարգո Արամովնան, չնայած երիտասարդ տարիների բազում դժվարություններին, 1937 թվականի հետևանքով կրած ծանր ապրումներին, նա ուրախ անձնավորություն էր: Ամեն առիթով սիրում էր բոլորին հավաքել իր շուրջը, հյուրասիրել: Իր Գոհար մայրիկից ժառանգած գյուրեցու «հիվանդագին» հյուրասիրությունը փոխանցվել էր նաև իրեն, իրենից էլ՝ գավակներին ու թոռներին: Մարգո Արամովնայի և նրա կյանքի հավատարիմ ընկերոջ Հայաստանի արդյունաբերության բնագավառի առաջատար մասնագետ, հմուտ ինժեներ Հրաչյա Եղիշեի Առուստամյանի օջախը միշտ բաց էր հյուրերի առջև: Մի առիթով ես գրել էի, որ «ոչ ոք դուրս չէր գա այդ տնից՝ առանց սեղանի աղն ու հացը համտեսելու»*:

**Մարգարիտ Արամի Բրուտյան,
Մարգարիտ Արամի Ոսկանյան
(Մարգո Արամովնայի վերջին
լուսանկարը, 2002 թ.)**

*Margarit Aram Brutyan,
Margarit Aram Voskanyan
(The last photo of Margo Aram
Brutyan, 2002)*

*Маргарит Арамовна Брутян,
Маргарит Арамовна Восканян
(последнее фото М.Брутян),
2002*

**Հեղինակի մասին տե՛ս էջ 27:
About the author, go to 27.
Об авторе, см.: стр. 28.**

* Կիրակոսյան Ա., Գյուրվա հայտնի գերդաստանի արժանի հետնորդը՝ Մարգարիտ Արամի Բրուտյան (1922-2002) 100-ամյակին ընդառաջ: «Երաժշտական Հայաստան», N 2 (50) 2022, էջ 9: